

ми до дерева глузду себе присилили аббасе...

Іван Андрусяк

ми до дерева глузду себе присилили аббасе

сіль текла бородою але не до рота текла

ми ридали навскач ми покірно сміялися басом

ми чекали на біса а в гості прийшов абдулла

перед снігом тепер стоїмо ніби перед амвоном

і коліна болять і болить під ногами земля

ми чалми поскидали на купу ми бачили коней

що по небу ведуть не карету а крик короля

це не сніг перед нами не бог перед нами а плаха

і не медом а кров'ю помазані наші вуста

ми молили аббаса батира батия аллаха

а приїхав король і як топір нам голови стяв

засміялася домра лягла на валу королева

ятагани дощу попід руки її підвели

і ми кóрчами м'язів з землі виривали дерева

та себе від дерев відірвати уже не могли